

derfor, vi skulle betænke os meget, før vi give Afkald paa den, da den netop i Tidens Løb har vist sig at gøre stor Nytte. Jeg erkender dog, at overfor de mindre Lovovertrædelser kan det maaske lade sig gøre at se bort fra denne Offentliggørelse, og skulde det vise sig, at man under den senere Forhandling kan finde en tilfredsstillende Form for en saadan Lempelse, skal jeg gerne være med til at overveje Spørgsmaalet nærmere.

Det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (la Cour) fandt den Bestemmelse i Lovforslaget, hvorefter Landbrugsministeren kunde udstede Forbud mod Udførsel af Margarine, alt for urimelig; det kunde betyde en Standsning af Margarinefabrikationen her i Landet. Men her overdriver det ærede Medlem; for selv om vi fik et Forbud mod Udførsel af Margarine i dette Øjeblik, vilde det ingen praktisk Betydning have, da der, saa vidt jeg ved, ikke finder nogen Udførsel Sted. Kom der et Forbud, vilde det slet ikke berøre den Afsætning, der for Tiden foregaar, og det er dog den, Fabrikkerne bygge deres Virksomhed paa. Bestemmelsen om, at Ministeren har Ret til at udstede Forbud mod Udførsel, er selvfølgelig indsat for at kunne bruges i Tilfælde af, at der virkelig fandt en Udførsel af Margarine Sted, som kunde skade Afsætningen af Smør til Udlandet; i første Linie tænke vi jo her paa England. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg for øvrigt udtaler en Tak for den Tilslutning, Forslaget har fundet her i Tinget.

Tolderlund: Jeg beklager, at den højtærede Landbrugsminister ikke kan dele min Anskuelse om Ønskeligheden af en Forandring i § 8. Den højtærede Minister sagde, at Margarine ikke vinder i Næringsværdi ved Farvningen. Det er ganske sikkert. Derimod kan jeg ikke være enig med den højtærede Landbrugsminister i, at den ikke skulde vinde i Udseende. Det kan gerne være, at der er Aarstider, hvor Smørret er lige saa blegt som Margarine, men jeg tror dog ikke, der kan opstaa nogen som helst skadelig Konkurrence for Smørret, fordi man forhøjer Farvegrænsen. Imidlertid udtalte den højtærede Minister, om ikke netop med Henblik paa dette Spørgsmaal, saa dog i al Almindelighed, at der kunde forhandles videre om denne Sag. Jeg finder det af den Grund ikke nødvendigt, at Sagen gaar i Udvalg, men haaber, at den højtærede Landbrugsminister ved nærmere Forhandling paa dette

og maaske enkelte andre Punkter, vil vise nogen Imødekommen, saa at vi hurtigt kunne faa Loven igennem.

Sonne: Jeg takker den højtærede Minister for det givne Tilsagn om at tage Spørgsmaalet om en Mildning af Straffebestemmelserne under velvillig Overvejelse. Det vilde have glædet mig meget, hvis den højtærede Minister ogsaa havde stillet i Udsigt at ville tage Farvebestemmelserne under en tilsvarende velvillig Overvejelse. Men i saa Henseende gav Ministerens Udtalelser ikke meget Haab. Ministeren hævdede, at Margarine ikke vinder i Næringsværdi og efter hans Mening heller ikke i Udseende ved en saadan Farvetilsætning. Det første er naturligvis rigtigt, det sidste er en Skønssag. Men jeg maa bemærke, at man med samme Høje kan hævde, at Smør heller ikke vinder i Næringsværdi ved Farvetilsætning, og saa skulde det efter den højtærede Ministers Opfattelse heller ikke vinde i Udseende, hvad det dog vistnok efter den almindelige Opfattelse gør. Det er sikkert ogsaa Konsumenternes Anskuelse, at Margarine ved Farvetilsætningen vinder i Udseende, thi det vilde jo være gaadefuldt, hvorfor Margarineforhandlerne hidtil have farvet Margarine, naar det ikke var for at imødekomme deres Kunder.

I den Omstændighed, at Kunderne kræve det, ligger der en Tilkendegivelse af, at de sætte Pris paa den stærkere Farvetilsætning, og det er endvidere en Kendsgerning, at det for Skibsprovianteringshandelen spiller en meget stor Rolle, idet de strenge Bestemmelser, der nu gælde, medføre, at Skibene ikke proviantere i vore, men i Nabolandenes Havnesteder. Jeg vil gentage Ønsket om, at man ved Sagens nærmere Behandling maa kunne blive enig om at imødekomme flere af de Ønsker, jeg har fremdraget, idet jeg atter betoner min Forvisning om, at det ikke paa noget Punkt vil svække Lovens Virkning, der absolut maa gøres saa betryggende som muligt.

Harald Jensen: Jeg havde egentlig betragtet det som haabløst at faa forandret noget i denne Lov, indtil jeg hørte de Udtalelser, der fremkom fra det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Sonne) og det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Tolderlund), og som delvis falde sammen med, hvad mine Partifæller i Folketinget have hævdedet. Navnlig gælder dette Farven, som man fra vor Side har ønsket noget